

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 689/2021

25.02.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обојица из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 329/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 329/20 од 17.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 329/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 168/19 од 05.02.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати тужиоцу ББ из ... неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 145) у предмету Ст 4/10, у износу од 232.922,12 динара са законском затезном каматом од 12.04.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати тужиоцу АА из ... неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 213) у предмету Ст 4/10, у износу од 247.489,32 динара са законском затезном каматом од 12.04.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили да се тужена обавезе да им на досуђени износ главног дуга из првог и другог става изреке пресуде плати законску затезну камату за период од 14.05.2007. године до 12.04.2019. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцима износ од 48.375,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 329/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 168/19 од 05.02.2020. године у првом, другом и четвртном ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, из чије садржине и прилога следи да је изјављена и из разлога предвиђених чланом 404. ЗПП.

Према наведеној одредби (став 1), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нема места одлучивању о посебној ревизији тужене ни из једног разлога предвиђеног чланом 404. став 1. ЗПП.

Побијана другостепена пресуда не одступа од Закључка Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, усвојеног у поступку решавања спорног правног питања (члан 184. ЗПП), о одговорности тужене државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом. Означени Закључак усклађен је и са праксом Уставног суда, односно Европског суда за људска права, у поступцима заштите права на имовину по уставним жалбама, односно представкама.

Сходно изложеном, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер вредност предмета спора побијаног дела (члан 28. став 1. ЗПП) очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић